

இனிமையான குழந்தைகளே! ஆத்ம அபிமானியாக இருக்க வேண்டும், இது தான் உயர்ந்த இலட்சியமாகும். ஆத்மா அபிமானியாக இருப்பவர்களைத் தான் ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தினர் என்று கூற முடியும், அவர்களுக்கு தந்தை மற்றும் பரந்தாமம் தவிர வேறு எதுவும் நினைவிற்கு வராது.

கேள்வி: எந்த ஒரு விசயத்தின் தாரணையின் மூலம் எதிர்கால 21 பிறவிக்கு செல்வம் சேமிப்பாகி விடும்?

பதில்: ஸ்ரீமத்படி தன் மீது மற்றும் மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதன் மூலம். யார் முழுமையாக ஆத்ம அபிமானிகளாக ஆகியிருக்கின்றார்களோ, யாருடைய புத்தி தூய்மையாக இருக்கிறதோ அவர்கள் தான் உபகாரம் செய்ய முடியும். தேக அபிமானத்தில் வருவதன் மூலம் அபகாரம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. மேலும் சேமித்த செல்வம் அழிந்து போய்விடும். நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும். கோபம் என்ற பூதமும் கூட அபகாரம் செய்விக்கிறது. ஆகையால் தனது சுபாவத்தை மிக இனிமையானதாக ஆக்க வேண்டும்.

பாட்டு: இன்று யார் வந்தது .....

ஓம்சாந்தி. எப்பொழுது பரமாத்ம தந்தை வந்து ஜீவாத்மாக்களை சந்திக்கின்றாரோ அப்பொழுது ஜீவாத்மாக்கள் தனது உடலை மறந்து விடுகின்றனர். அவர்களுக்கு நான் ஆத்மா, பரமாத்மாவின் குழந்தை என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடுகிறது. மற்றபடி எதையெல்லாம் நாம் பார்கின்றோமோ இந்த தேக சகிதமாக தேகத்தின் அனைத்து சம்மந்தங்களும் சதா இருக்கப்போவது கிடையாது. குழந்தைகளை திரும்பி அழைத்துச் செல்வதற்காகத் தான் தந்தை வந்திருக்கின்றார். இங்கு என்ன நடக்கிறது? என்று நீங்கள் திடுக்கிட்டு எழுந்திருக்கிறீர்கள். பிரம்மாவின் இரவு முடிவடைந்து அதிகாலை ஏற்படுகிறது. தேக சகிதமாக தேகத்தின் என்ன சம்மந்தங்கள் எல்லாம் இருக்கிறதோ அது துண்டிக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆக என்ன ஆகிவிட்டது? என்று நீங்கள் திடுக்கிட்டு விட்டீர்கள். இந்த பழைய உலகம் பார்க்க முடிவது கிடையாது. பாபா மற்றும் பரந்தாமம் மட்டும் தான் நினைவிற்கு வருகிறது, அவ்வளவு தான். இது ஆச்சரியம் அல்லவா! ஆனால் தந்தையை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாத காரணத்தினால், புத்தியோகம் ஈடுபடாத காரணத்தினால் தேக அபிமானம் முழுமையாக அழிந்து போவதே கிடையாது. அவர்களை நாம் குரங்கு சம்பிரதாயத்தினர் என்று கூறுகின்றோம். எப்பொழுது ஆத்ம அபிமானிகளாக ஆகின்றார்களோ அப்பொழுது ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தினர் என்று கூற முடியும். குரங்கு சம்பிரதாயத்தினருக்கு நாரதர் ரூபத்தில் உதாரணம் இருக்கிறது. அவரும் பக்தனாக இருந்தார், குறும்பு செய்து கொண்டே இருந்தார். நீ குரங்கு சம்பிரதாயத்தினராக இருப்பதைப் பார் என்று தந்தை அவருக்குக் காண்பித்தார். ஆக ஆத்ம அபிமானியாகி இருப்பது மிகவும் கடினமாகும், உயர்ந்த இலட்சியமாகும். தூய்மையாக ஆகலாம். இவ்வாறு நல்ல மற்றும் கெட்ட மனிதர்கள் இருக்கவே செய்கின்றனர். இப்பொழுது சந்நியாசிகள் வீடு வாசல் விடுகின்றனர், தூய்மையாக ஆகின்றனர். யார் வீடு வாசலை விடாத கிரஹஸ்திகளாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் சென்று அவர்களை தங்களது குருவாக ஆக்கிக் கொள்கின்றனர். கலியுக மனிதர்கள் அனைவரும் நாஸ்திகர்களாக, செல்வமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். ஹே பகவான், ஹே பரம்பிதா பரமாத்மா என்று அழைக்கின்றனர், ஆனால் அவர் யார்? என்பதை அறியவில்லை. அழைத்து அழைத்து அவர்கள் களைப்படைந்து விட்டனர். ஈஸ்வரன் சர்வவியாபி என்று கூறி விடுகின்றனர். வணங்கவும் செய்கின்றனர், ஆனால் அறிந்து கொள்ளவில்லை. இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். பகவானின் மகாவாக்கியம், கீதையிலும் பகவான்வாக்கியம் இருக்கிறது அல்லவா? - இது அசுர சம்பிரதாயமாகும். நீங்கள் குரங்கு போன்று இருக்கிறீர்கள் என்று பகவான் ஏன் கூறினார்? தனது முகத்தை கண்ணாடியில் பாருங்கள். பகவானை அறியவேயில்லை, தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆகையால் மனிதர்கள் தான் பகவானை அடைய வேண்டும். தேடுகின்றனர், ஆனால் கிடைப்பது கிடையாது. ஆக எப்பொழுது பகவான் வருவாரோ அப்பொழுது வந்து தனது அறிமுகத்தைக் கொடுப்பார். கீதையில் முழு அறிமுகமும் இருக்கிறது. நான் ருத்ரனாக இருக்கின்றேன் என்று கூறுகின்றார். ருத்ரனாகிய நான் இந்த ஞான யக்ஞத்தைப் படைத்திருக்கின்றேன். ஒருவேளை கிருஷ்ணர் படைத்திருந்தால் கிருஷ்ணனாகிய நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன் என்று தான் கூறியிருக்க வேண்டும். ஆனால் கிருஷ்ண ஞான யக்ஞம் என்று உருவாவதே கிடையாது. இதனை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மட்டுமே அறிவீர்கள், மற்ற அனைத்து மனிதர்களும் இரும்பு காலத்தில் இருக்கின்றனர். வாயின் மூலம் கற்களைத் தான் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். பொய் பேசுபவர்களுக்கு இவரது வாய் கருப்பாக இருக்கிறது என்று கூறுவர். எப்பொழுது சந்நியாசி தர்மம் ஸ்தாபனை ஆனதோ அப்பொழுது சிருஷ்டி ரஜோவாக இருந்தது. ஆக பாரதத்தை தூய்மையினால் தாக்கு பிடிப்பதற்கு இந்த தூய தர்மம் ஸ்தாபனை

ஆகிறது. அவர்கள் ரஜோ குண சந்நியாசிகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். கண்டிப்பாக சந்நியாசம் செய்கின்றனர், ஆனால் ரஜோ குணமுடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் சதோ பிரதானமானவர்கள் அல்ல. எப்பொழுது பாரதம் காமச்சிதையில் எரிய ஆரம்பித்து விடுகிறதோ நாடகத்தில் இந்த சந்நியாசிகளுக்கும் பாகம் இருக்கிறது. அதனை எளிய இராஜயோகம் என்று கூற முடியாது. அவர்களுக்கு பகவான் கற்றுத்தரவில்லை. அவர்கள் பகவானை அறியவில்லை. இந்த மிகப் பெரிய தவறு செய்து விட்டனர். அதாவது கிருஷ்ணரை துவாபரத்திற்கு கொண்டு சென்று விட்டனர். தந்தை அமர்ந்து தவறு செய்த மனிதர்களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். ஆனால் புரிய வைப்பவர்களிடம் மிகுந்த செம்மையுடன் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் சந்நியாசி தர்மத்தை நிந்திக்கின்றனர் என்று சந்நியாசிகள் கூறுகின்றனர். வந்து புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று கூறுங்கள். நிந்தனை என்று நீங்கள் எதைக் கூறுகின்றீர்கள்? என்று கேளுங்கள். அனைவருக்கும் தந்தையான பரம்பிதா பரமாத்மா, கீதையின் பகவானாக இருப்பவர் தான் புரிய வைக்கின்றார், கிருஷ்ணர் அல்ல. பரம்பிதா பரமாத்மா இது கலியுகத்தின் கடைசி என்று கூறுகின்றார். மனிதர்களின் புத்தி இற்றுப்போய், அசுரத்தனமாகவும் ஆகிவிட்டது. இது பதீத அசுர இராஜ்யமாகும். சத்யுகத்தில் பாவன, தெய்வீக இராஜ்யமாகும். அவர்கள் நான் தான் ஈஸ்வரன் என்று நினைக்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் கிடையாது. அனைவருக்கும் ஈஸ்வரன் ஒருவர் தான், அவரைத் தான் அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். இது புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விசயமாகும். புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் புரிய வைப்பவர்கள் மிகுந்த செம்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். யாரிடத்தில் கோபத்தின் பூதம் இருக்குமோ அவர்கள் என்ன புரிய வைக்க முடியும்? கோபம் என்ற பூதம், பற்று என்ற பூதம், பேராசை என்ற பூதம் சிறிய பூதம், பெரிய பூதம் இருக்கவே செய்கிறது. அமுக்கான பழக்கங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல நல்ல குழந்தைகளிடத்திலும் மாயை ஏதாவது செய்வித்து விடுகிறது. இவை அனைத்தும் தேக அபிமானத்தின் சைத்தான்கள் ஆகும். தேக அபிமானம் வந்தால் பிறகு குரங்கு போல் ஆகிவிடுகின்றனர். பிறகு அவர்கள் பூஜைக்குத் தகுந்தவர்களாக ஆக முடியாது.

பூஜைக்குரியவர்களாக தேவி தேவதைகள் தான் ஆகின்றனர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்களுக்குத் தான் கோயில் உருவாக்கப்படுகிறது. சத்யுகத்தில் முழு உலகமும் சிவாலயம் என்று கூறப்படுகிறது. அனைவரும் கோயிலில் இருப்பர். சிருஷ்டியே தூய்மையான கோயிலாக ஆகிவிடும். விஷ்வ வித்யாலயமாக ஆகிவிடும். அதில் இராஜா ராணியைப் போன்று பிரஜைகள் அனைவரும் தூய்மையாக இருப்பர். ஆக மற்றவர்களுக்கு யுக்தியுடன் புரிய வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுண்டெலி ஊதவும் செய்கிறது, பிறகு கடித்து நாசம் செய்து விடுகிறது. அதனிடம் இந்த அறிவு இருக்கிறது. எந்த சந்நியாசி வந்தாலும் முதலில் யுக்தியாக அவரது மகிமை செய்ய வேண்டும். வாருங்கள் சந்நியாசி அவர்களே! நீங்கள் மிக நல்லவராக இருக்கிறீர்கள், சந்நியாசம் செய்திருக்கிறீர்கள், வீடு வாசலை விட்டிருக்கிறீர்கள். இரண்டு வகையான சந்நியாசம் இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஒன்று வீடு வாசலை விடக்கூடிய சந்நியாசம், மற்றொன்று வீடு வாசலை விடக் கூடாத சந்நியாசம். இல்லறத்தில் இருந்தாலும் இராஜயோகம் கற்று சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆக வேண்டும். இவ்வாறு எப்பொழுதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா? இந்த விசயம் எந்த சாஸ்திரத்திலும் கிடையாதே என்று கூறுவர். கீதையில் கிருஷ்ணரின் பெயர் போட்டு துவாபரயுகத்தில் கொண்டு வந்து விட்டனர். ஆக எப்படி புரிந்து கொள்வர்? பிறகு சித்திரங்கள் மூலம் புரிய வைக்க வேண்டும். உங்களுடையது வீடு வாசல் விடுவதாகும். அனைவரும் விட்டு விடமாட்டார்கள். இல்லற மார்க்கம் அல்லவா! நீங்கள் இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டும் 5 விகாரங்களை சந்நியாசம் செய்ய வில்லை, நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம். எங்களுக்கு பரம்பிதா பரமாத்மாவின் உதவி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாறு இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டு 5 விகாரங்களை சந்நியாசம் செய்வதன் மூலம் நாம் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆவோம். சத்யுகத்தில் தேவி தேவதைகள் தூய்மையாக இருந்தனர், இப்பொழுது கிடையாது. கலியுகத்திற்குப் பிறகு சத்யுகம் வர வேண்டும். தந்தை வந்து சத்யுகத்தை ஸ்தாபனை செய்கின்றார். இல்லறத்தில் இருந்தாலும் தாமரை மலர் போன்று தூய்மையாக ஆக்குகின்றார். பஞ்சம், நெருப்பும ஒன்றாக இருக்க முடியாது என்று நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். ஆனால் இங்கு இருக்கின்றோம். உங்களிடம் பிராப்திக்கான லட்சியம் எதுவும் கிடையாது. எல்லையற்ற தந்தை எப்பொழுது வருகின்றாரோ அப்பொழுது பழைய சிருஷ்டி விநாசம் மற்றும் புது சிருஷ்டி ஸ்தாபனை ஆகிவிடுகிறது. இந்த ஞானம் புது உலகிற்காக உங்களுக்கு கிடைக்கிறது. தந்தை கூறுகின்றார் - தேக சகிதமாக உங்களது சம்பந்தங்கள் அனைத்தையும் மற்றும் தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள். நமது இந்த இராஜயோகம் சதோ பிரதானமானது. இப்பொழுது தமோ பிரதானமாக இருக்கிறது, மீண்டும் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாக கண்டிப்பாக ஆக வேண்டும். சதோபிரதானமாக ஆக்குபவர்

படைப்பவராகிய தந்தை ஆவார். நாம் அந்த எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து இதைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம். கிருஷ்ணரிடமிருந்து அல்ல. பகவான் ஒருவர் தான். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரும் தேவதைகள் என்று கூறப்படுகின்றனர். அவர்களை விட கீழானவர்கள் மனிதர்கள் என்று கூறப்படுகின்றனர். பகவான் இருப்பதே பரந்தாமத்தில். ஆத்மாக்களாகிய நாமும் அங்கு இருந்தோம். இவ்வாறு புத்துணர்வுடன் புரிய வைக்க வேண்டும். ஆனால் முழுமையான யோகா இல்லையெனில் தாரணை ஏற்படாது. பாபா என்ன புரிய வைக்கின்றாரோ அது நினைவில் இருப்பது கிடையாது. நான் நினைவு செய்கிறேன் என்று எந்த குழந்தையாவது கூறலாம், ஆனால் பாபா ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார். ஒருவேளை நீங்கள் நினைவு செய்கின்றீர்கள் எனில், உங்களது புத்தி சுத்தமானதாக இருக்க வேண்டும், மேலும் நன்றாக தாரணை ஏற்பட வேண்டும். தாரணை செய்யவும் வேண்டும், பிறகு செய்விக்கவும் வேண்டும். உபகாரம் செய்ய வேண்டும். தந்தை வந்து அனைவரின் மீதும் உபகாரம் செய்கின்றார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மாயை இராவணன் அபகாரம் செய்கிறது. தந்தை வந்து ஒரே ஒருமுறை அந்த அளவிற்கு உபகாரம் செய்கின்றார். அதாவது 21 பிறவிகளுக்கு நமக்கு உபகாரம் ஆகிவிடுகிறது. உபகாரம் என்றாலும், கருணை என்றாலும், ஆசீர்வாதம் என்று எதைக் கூறினாலும் சரி தான். துவாபரயுகத்திலிருந்து கருணையற்ற நிலை ஆரம்பமாகி விடுகிறது. இராவணன் அபகாரம் செய்கிறது. ஸ்ரீமத் மூலம் தான் நீங்கள் யாருக்கு வேண்டுமென்றாலும் உபகாரம் செய்ய முடியும். பிறகு தேக அபிமானம் வந்தால் அபகாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவர். உபகாரம் செய்வதன் மூலம் 21 பிறவிகளுக்கு வருமானம் சேமிப்பாகி விடுகிறது. அபகாரம் செய்வதன் மூலம் என்ன சேமித்திருந்தீர்களோ அதுவும் அழிந்து போய்விடும். உபகாரம் செய்ய அறிந்திருக்கிறீர்கள் எனில் செய்ய வேண்டும். உபகாரம் செய்ய அறிந்திருக்கவில்லையெனில் கண்டிப்பாக அபகாரம் தான் செய்வார், அசுர வழிப்படி. மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒருவருக்கொருவர் அபகாரம் தான் செய்கின்றனர். காம விகாரத்தில் செல்கின்றனர். தந்தையை மறந்து, உபகாரம் செய்ய மறந்து விடுகின்றனர் எனில் கண்டிப்பாக அவர்கள் அபகாரிகளாகத் தான் ஆவர். விநாடியில் உபகாரம், விநாடியில் உபகாரம் செய்து விடுகின்றனர். நல்ல நல்ல குழந்தைகள் எவ்வளவு உபகாரிகளாக இருந்தனர்! உபகாரம் செய்யும் போதனையை அறிந்திருந்தனர். தன் மீதும் உபகாரம் செய்து வந்தனர், மற்றவர்கள் மீதும் செய்தனர். பிறகு மாயையின் சக்கரத்தில் வந்து ஓடிச்சென்று விட்டனர். அபகாரிகளாக ஆகிவிட்டனர். எவ்வளவு அபகாரம் செய்கின்றனர்! ஏதோ நடந்திருக்கிறது, அதனால் தான் ஓடி வந்து விட்டனர் என்று மனிதர்கள் நினைப்பர். பிறகு நாம் எப்படி செல்ல முடியும்? தவறான, தலைகீழாக உளருகின்றனர். உபகாரம் செய்து எந்த சேமிப்பை சம்பாதித்திருந்தார்களோ அதனை அபகாரம் செய்வதன் மூலம் தனது கணக்கை மண்ணோடு மண்ணாக ஆக்கி விடுகின்றனர். இவ்வாறு பலர் ஆகியிருக்கின்றனர், ஆகிக் கொண்டே இருப்பர். யார் உபகாரம் செய்தார்களோ அவர்களே தேக அபிமானத்தில் வருவதன் மூலம் அபகாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். மனிதர்கள் மனிதர்களின் மீது அபகாரம் தான் செய்கின்றனர். ஸ்ரீமத்படி நடக்காத வரைக்கும் யாரும் உபகாரம் செய்ய முடியாது. அபகாரம் செய்விப்பது இராவணனின் வழியாகும். உடனேயே ஸ்ரீமத், பிறகு உடனேயே இராவணனின் வழிப்படி நடப்பவர்களாகி விடுகின்றனர். கோபம் என்ற பூதம் வந்தால் அபகாரம் செய்து விட்டனர். தந்தையின் மீது அபகாரத்தின் களங்கம் ஏற்படுத்தி விட்டீர்கள். நிந்தனை செய்து விட்டீர்கள். தந்தை என்ன சொல்ல முடியும்! ஈஸ்வரிய வம்சத்தில் இவ்வாறு இருக்கவே செய்கிறது. பிறகு அவர்கள் உள்ளத்திலிருந்து இறங்கி விடுகின்றனர். சிலரது பூதம் நீங்கிவிட்டால் பிறகு மகிமையும் செய்கின்றார். கோபம் மிகவும் கெட்டது, அதனால் தான் பாபா எப்பொழுதும் கூறுகின்றார் - இனிய சுபாவம் உடையவர்களாக ஆகுங்கள். கோப சுபாவம் அஞ்ஞானம் ஆகும். பற்றுதலை முற்றிலுமாக விட்டு விட வேண்டும் என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். பற்றுதலை விடுத்து விடுத்து எப்பொழுது கடைசி நேரம் வருகிறதோ அப்பொழுது சம்பூரணமாக ஆவீர்கள். பந்தயம் இருக்கிறது அல்லவா! மம்மா, பாபா முதலில் சென்றடைவார்கள் என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். ஆக அவரது வழிப்படி நடந்து அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும். தாரணை செய்ய வேண்டும். தாய் தந்தையின் உள்ளத்தில் அமரும் பொழுது சிம்மாசனத்திலும் அமர்வீர்கள். நான் லெட்சுமியை அடையும் அளவிற்கு அதாவது தாய் தந்தையின் சிம்மாசனத்தில் அமருவதற்கு தகுதியானவனாக இருக்கிறேனா? என்று தன்னைக் கேளுங்கள். எனக்குள் கோபம் இருப்பதாக நினைத்தால் அவர்கள் ஒருபொழுதும் உள்ளத்தில் அமர முடியாது. எதிர்காலத்தில் மகாராஜா, மகாராணி ஆக முடியாது. ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்படி நடக்க வேண்டும். ஒருவேளை துரோகிகளாக ஆகிவிட்டால் சண்டாளர்களாக ஆவீர்கள். முந்தைய கல்பத்தின் விசயங்களை பாபா தினம் தினம் கூறிக் கொண்டே இருக்கின்றார். அதில் எதிலும் மாற்றம் ஏற்படவே முடியாது. ஞானத்தின் போதை எவ்வளவு இருக்க வேண்டும்! ஆனால் யார் சேவையில் இருப்பார்களோ அவர்களுக்குத் தான் இருக்கும். யார் எப்படி சேவை செய்கின்றார்களோ

அவர்களுக்கு பலன் கண்டிப்பாக கிடைக்கும். நம்பர் ஒன் ஞானம் கொடுப்பதாகும். அதில் பலருக்கு சுகம் கொடுத்து சக்கரவர்த்திகளாக ஆக்க வேண்டும். மற்றவர்களை ஆக்க வேண்டும், சேவைக்கான யுக்திகளை மிக நன்றாக கூறிக் கொண்டு இருக்கின்றார். எங்கு வேண்டுமென்றாலும் சேவை செய்ய முடியும். பிறகு 100 -ல் ஒருவர் விழிப்படைவார். முயற்சிக்கான காரியமாகும்.

இவ்வாறு இரவு பகல் பாபாவிற்கு சிந்தனை ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறது. அநேக விதமான சிந்தனை ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு தடைகள் ஏற்படுகின்றன! உலகை தூய சொர்க்கமாக ஆக்க வேண்டும். அதற்காக அளவற்ற எண்ணங்கள் ஓடுகின்றன. எண்ணங்கள் செய்து செய்து இரவிலிருந்து காலையாகி விடுகிறது. அதனால் தான் தூக்கத்தை வென்றவர்கள் ..... என்று பாடப்பட்டிருக்கிறது. பாபாவிற்கு அவ்வப்பொழுது தூக்கமே வருவது கிடையாது. குழந்தைகளை உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்க வேண்டுமெனில் அவ்வளவு கவலை இருக்கிறது! நான் எந்த அளவிற்கு ஸ்ரீமத்படி நடக்கின்றேன்? என்ற கவலை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். பாபாதாவிற்கு குழந்தைகளாகிய நாம் தோல் கொடுக்க வேண்டும். முழு பழைய உலகிற்கு விடை கொடுத்து அனுப்ப வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லமான ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் இனிய இரவு வணக்கம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) ஒருபொழுதும் இராவணனின் வழிப்படி நடந்து தேக அபிமானத்தில் வந்து தந்தைக்கு அபகாரம் செய்யக் கூடாது, நிந்தனை செய்விக்கக் கூடாது. ஸ்ரீமத்படி தனக்கும், அனைவருக்கும் உபகாரம் செய்ய வேண்டும்.
- 2) கோபம் என்ற பூதத்தை பிரவேசிக்க விடக் கூடாது. மிக இனிய சபாவத்தை உருவாக்க வேண்டும். யுக்தியாக சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: அமிர்தவேளையின் அஸ்திவாரத்தின் மூலம் முழு நாளின் தினச்சரியத்தை சரியாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய எளிய முயற்சியாளர் ஆகுக !

எவ்வாறு புகைவண்டியை தண்டவாளத்தில் நிறுத்தி விடும்பொழுது அது தானாகவே அதன் வழியில் சென்று கொண்டே இருக்கும், அதே போன்று தினமும் அமிர்தவேளையில் நினைவு என்ற கோட்டில் நின்று விடுங்கள். அமிர்தவேளை சரியாக இருந்தால் முழு நாளும் சரியாகி விடும். அமிர்தவேளைக்கான அஸ்திவாரம் பக்காவாக இருந்தால் முழு நாளும் தானாகவே சகயோகம் கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும் மற்றும் முயற்சியும் எளிதாக ஆகிவிடும். யார் சதா தந்தையின் நினைவு மற்றும் ஸ்ரீமத் என்ற கோட்டுக்குள் இருக்கும் உண்மையான சீதைகளோ அவர்களது ஒவ்வொரு நரம்பிலும் ஒரு இராமரின் நினைவு என்ற சப்தம் இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

சுலோகன்: பாபாவின் உதவியை பெற வேண்டுமென்றால் புத்தியை ஒருநிலைப்படுத்துங்கள்.